

Is het Licht aan?

- * intochtlied ps. 84: 1, 3 en 6
- * stil gebed
- votum en groet

Onze hulp is in de naam des Heren die hemel en aarde gemaakt heeft, die trouw is en trouw blijft

en niet laat varen de werken van Zijn handen.

***Genade zij u en vrede van God onze Vader en van onze Here Jezus Christus, in de
gemeenschap met de Heilige Geest.***

* verootmoediging:

- lied 169: 1, 2 en 3
- genadeverk. Titus 2: 11 - 14
- lied 169: 4 en 5
- leefregel Rom. 6: 12 - 13
- lied 169: 6

- * gebed om de H. geest
- * bijbellezingen: N.T. Matt. 5: 13 - 16
Joh. 8: 12
1 Thess. 5: 1 - 11

- * lied 330: 1 - 3
- * preek n.a.v. Jes. 60: 1 en 2
- * lied 430: 1, 4 en 5

- * gebed/voorbede
- * slotlied 481: 1 - 4
- * zegenbede

collecte

***De genade van Onze Here Jezus Christus
en de liefde van God
en de gemeenschap van de Heilige Geest is met u allen.***

1.

De afgelopen dagen hebben we gevierd dat in *de donkerheid* Het Licht is aangestoken, om het in de trant van Jesaja te zeggen: 'over ons is opgegaan'. Vanmorgen(-middag) zou ik daarom de vraag centraal willen stellen:

"Is Het Licht aan?"

En ik bedoel die vraag dan heel persoonlijk!

Wanneer kun je nu het beste constateren of er licht aan is?

Laten we daar eens, misschien wat filosofisch aandoend, op ingaan:

Is het niet zo, dat je het licht erkent dan wel tenminste herkent, als je de duisternis onderkent?!

Stap maar eens een stik-donkere ruimte in - wat is dan het eerste dat je doet - je zoekt direct naar een lichtpunt en als je het lichtknopje gevonden hebt en het hebt ingedrukt of omgedraaid *dan* zie wat LICHT is!

Met andere woorden:

Je onderkent het Licht tegen het contrast van de duisternis!

Geldt dat niet helemaal voor Het gevierde Licht (met hoofdletters!) dat met Kerst in de wereld kwam - dat Licht zag je het duidelijkst tegen het contrast van de duisternis:

Bleek Hij niet juist dan: Jezus - Verlosser, en toen het duister op zijn dichtst werd tot in de dood op de derde dag: de Christus - de Koning.

Blijkt Hij niet tot op vandaag diegene dan te zijn: *wie zegt Gij dat Ik ben?!*

Over één ding zijn we het vast in dit verband samen eens, zonder aartspessimist genoemd te hoeven worden:

het wordt - op het benauwende af - donker in deze wereld.

Je hoort (en ziet) hoe langer hoe meer mensen die *angst* hebben voor dit donker. Voor wie een beetje thuis is in Gods woord die ontdekt, dat dit donker voorzegt is en dat deze toename van duisternis te plaatsen is onder een noemer waarover we maar heel weinig horen spreken en al helemaal weinig horen preken: **de eindtijd**.

Binnen kerkelijke kring kom je nogal wat mensen tegen die als je dit begrip gebruikt, dat het liefst weg willen schuiven met argumenten als: *vroeger was het niet veel beter of anders....!* en toch merk je dat het besef van 'te leven in de eindtijd' tot buiten de kerk groeit: **de mens die niet ziende blind is, ziet het met de dag donkerder worden**.

2.

Je merkt dat - helemaal tegen het einde van het jaar en aan het begin van het nieuwe jaar - in het tasten en zoeken van de weg naar *toekomst*.

Wat zouden we graag in die toekomst kijken met het oog op zekerheid.

Wie echt eerlijk durft zijn en deze tijd historisch doormeet, kan niet anders dan toegeven dat 'zo donker als het nu is het eigenlijk nog nooit geweest is'.

De dreiging is echt niet meer te vergelijken met 'een wolkje van een mans-hand' 't zijn al hele donderwolken aan het worden - en zo tussen kerst en oud en nieuw komt zeker bij heel veel mensen de vraag op: wat wacht de mensheid nog meer..?!

Ik wil heus niet luguber doen en spookgeluiden in het donker laten horen, maar wel ogen scherp voor de duisternis...

Hoe wordt je - soms hard - geconfronteerd met een brok tragiek die de werkelijkheid van dat donker worden zwart onderstreept:

in korte tijd achter elkaar een aantal jonge mensen, waarvan één even voor de kerst tot in daad, laten weten het niet meer te zien in en met het leven onder de noemer van dezelfde boodschap: geen uitzicht meer - dreigende donkerheid.

Beangstigend vindt u niet?

Plaats dit tegen de achtergrond van wat je leest bij het gros van de filosofen van deze tijd 'dat het leven zijn zin heeft verloren'.

Hebt u *echt* kerst gevierd? jij?

Dán heb je in de nacht het lied gezongen dat je als christen kan en mag zingen - en dat is meer dan zingen of fluiten in het donker uit angst voor het donker - het lied met het thema van Joh. 8:12 **IK ben Het Licht der wereld!**

Wat enorm is dat! Wat geweldig! dat wij - die christen zijn - terwijl het stikdonker wordt steeds helderder dat licht mogen zien stralen, de boodschap van Kerst:

Hij is het Licht der wereld, wie Hem volgt zal nooit in het duister wandelen, maar het licht van het leven hebben...

"Is Het Licht aan?"

Natuurlijk zult u zeggen, je hoeft maar in het Nieuwe Testament te kijken wie Hij was...Hij verspreidde toch geweldig licht...doorgebroken met Kerst en met Pasen zo radicaal het zwart van de dood doorbrekend - als in het begin van het Oude Testament: **ER ZIJ LICHT!** en er was Licht!

Door de duisternis van het zesde uur klonk al dat getuigenis uit de mond van de Romeinse hoofdman 'deze is een godezoon' - Ik ben het Licht der wereld.

Misschien gaat u nog een stap verder en durft dat persoonlijk te getuigen: vroeger was in en om me, wandelde ik in de duisternis en inééns...!

Dat kan een geweldig getuigenis zijn van de realiteit van Jezus' woorden "Ik ben het Licht der wereld" in je persoonlijk leven!

Toch herhaal ik, met alle respect zelfs voor dat persoonlijk getuigenis, de vraag: **"Is Het Licht aan?"**

Het is geweldig fijn als je Paulus met het oog op de donkere eindtijd hoort uitroepen:

"Want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot het verkrijgen van zaligheid door (zalig kerstfeest) onze Here Jezus Christus - kind geboren in Bethlehem's stal" dat **moet** de inhoud zijn voor ons persoonlijk leven, maar Paulus begint deze uitroep, onder die noemer **eindtijd heel** opmerkelijk en daarin ligt in feite *hét* antwoord op die in ons midden gelegde vraag en dat is tegelijk zó het **waarmerk** van de inhoud van kerst... **Want God heeft óns...**

Wat hij daarmee zegt zou je deze zondag zo vlak na kerst naar ons toe kunnen samenvatten met: is Het Licht van kerst zó in ons aangestoken *dat IEDER die in angst en donkerheid leeft* in en aan ons kan zien dat Jezus gekomen is als Licht voor de mens....

Wat een feest wil **en kan** kerst *nog* zijn voor de donkere wereld, voor de bange mens. Wat een Woord brak er in de wereld door voor mensen die zo graag het licht willen zien en voor mensen die de donkerheid nog niet beseffen, die de dag met de nacht verwarren, zoals lied 169 zegt...

Het woord werd vlees: Ik ben het Licht der wereld en voor wie zegt het eigendom van Jezus Christus te zijn, weet die wat dit woord hier dan bij Paulus wordt? Het wordt: **Gij zijt...!** Want God heeft ons...!

'Ja, maar Paulus vergis je je niet verschrikkelijk? Er is toch maar **Één** Licht van de wereld? Dat hebben we toch net met z'n allen wereldwijd gevierd'.

Maar Paulus sluit hier uiteindelijk aan bij wat Jezus zelf gezegd heeft in het door ons gelezen gedeelte van Matt. 5 en wel in vers 14 **Gij zijt het licht der wereld.**

Naar Kerst toe heeft Jesaja gezegd: **'Sta op wordt verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid des Heren gaat over u op'.**

Het licht van kerst moet dus in en door ons *verder* branden!

Dat klopt toch, 'we zijn toch overgegaan van het duister in het licht' - daartoe kwam Jezus immers in de wereld, in ook de wereld van jouw leven.

Met andere woorden:

Hij is het Licht der wereld IN ons!

Dan moet er dus iets zichtbaar zijn.

Iets?

Ja, de hele ZALIGHEID, garantie van veiligheid, geborgenheid in een wereld zonder hoop en toekomst, een geladen-zijn met hoop en toekomst zonder vrees.

Wij zijn, hoorden we Paulus zeggen, *gesteld tot!*

Je wordt naar voren gebracht.

Is dat aan ons te zien? Voelt u...?

Zo heb je geen kater nu de feestdagen voorbij zijn; je mag en kunt LICHTEND het leven van de gewone, van alle, dag - het donker - binnenstappen.

De feestvreugde blijft, permanent en wil aanstekelijk - aanstekend - werken.

Je leeft op de bergtop! zelfs al ga je door het dal!

Een stad die op een berg ligt kan niet verborgen blijven

Wat moet een reiziger in de nacht, een reiziger die bekaf is, gelukkig zijn als hij zo'n stad ziet!

Kan de wereld, die ook beweert kerst gevierd te hebben, door ons aangestoken worden tot *echt* jubelen...

Wat is het donker om ons heen - ja we leven midden in de eindtijd... uit-gaande nu van wat we in het begin constateerden 'dat licht zichtbaar wordt in het contrast ervan - duister' wat zou er dan nu een licht zichtbaar moeten zijn door ons, in en door u, jou, hier in ...x...x...x....voor de mens die in het donker rondtast.

Helemaal nu, na kerst!

Wat zullen er velen op ons af(gaan)komen en vragen:
wat heb jij dat ik niet heb...ik zie licht....

Dan wordt IK stil!

Het brandt niet zo helder hè? Vind je niet in heel veel christenlevens zo'n dimmer, u weet wel, zo'n knopje waarmee je de sterkte van het licht kunt regelen, je kunt het temperen en sterker laten branden - al naar gelang...

Naar de praktijk van ons alledaagse leven omgezet:

Je moet je licht ook niet overal even sterk laten branden, je zou je kunnen branden...*een klein compromis in het leven valt niet zo op...en vooruit, dan nog eens één - je laat je kinderen een beetje vrijer, je tolereert (zoals dat heet) wat meer... (tekenen van de tijd!).*

En dan roept het ineens van de hemel, dezelfde hemel waaruit eens de engelenkoren zongen:
Laat je licht helder schijnen!

O dat doet het ook wel vandaag als je nog wat rond de gezellige kerstboom nazit...

Misschien heb je wel helemaal niet zo'n dimmer in je leven, nee, misschien heb je wel dat andere geval dat tegenwoordig ook bijna ieder heeft: een tijdsklok.

Op het juiste - ingestelde - moment gaat het licht bij je op: in de kerkdienst, op of tijdens het huisbezoek, op de catechese, tijdens de gesprekjes over God...wat valt er nog meer te noemen? Hij staat precies ingesteld net als die tijdsklok in een etalage - op het juiste moment flitst het aan en laat je je geestelijk zien! (**tekenen van de tijd**).

Maar dan roept het ineens van de hemel, dezelfde hemel waaruit eens de engelenkoren zongen:
Wat voor gemeenschap heeft het licht met de duisternis!

Juist met het oog op het feit dat we leven midden in de eindtijd en het nog donkerder zal worden (er komt een nacht waarin niemand meer werken kan...), is het belangrijk je als christen af te vragen: ***Is Het Licht aan?*** wordt het doel van Jezus' komst met kerst door mij heen echt zichtbaar...Dat **volle** licht!

Is het niet beschamend als Jezus moet zeggen dat *de kinderen van deze wereld ten aanzien van hun geslacht met veel meer overleg te werk gaan dan .... de kinderen van het licht.*

Moeten wij, kinderen (letterlijk staat er 'zonen', lees ook 'dochteren') van het licht, juist niet als bakens branden voor de ongeredde naasten?!

Heer, 't is waar wij houden te veel van schemeren....

Want gij zijt ALLEN kinderen (zonen, dochters) van het licht, kinderen (zonen, dochters) van de dag... wij behoren niet aan nacht of duisternis toe...

Wat een ernst en wat een geladenheid als je dit woord zo vlak na kerst, het Lichtfeest, legt tegen de realiteit van ons leven in deze eindtijd, dan begrijpen we dat Jezus zich terecht afvraagt:

zal ik nog HET geloof vinden als ik terugkom...(advent!)

Jezus ziet dan *zelf* nota bene de helft van de tien maagden (beeld van de gemeente) uiteindelijk zonder licht zitten...

Daarom heeft Hij het uitgeroepen naar de discipelen toen Hij keek naar deze tijd: ***wie volhardt tot het einde die zal behouden worden.***

Het Licht brengt scheiding!

Hier en nu!

Ik mag een enorme bijbelkennis hebben, oprecht en vroom heten, maar het gaat erom of het Licht aan is - dat is bepalend voor nu en voor straks!

Voor de toekomst.

De nacht is ver gevorderd, de dag is nabij.

Laten wij dan de werken van de duisternis *afleggen* en *aandoen* de wapenen van het Licht.
Weten we wat dat inhoudt, de 'wapenen van het licht aandoen'?
Dat is: **doet de Here Jezus Christus aan!** Dat is een persoonlijke keuze per dag!

Wil een lamp branden dan moet deze verbonden zijn met de krachtcentrale. En dan hoeft de lamp verder niets te doen.

't Is alleen maar een kwestie van 'een zich geven aan Jezus en van een dan vervolgens blijven in Hem'.

En als je zegt '**in Hem**' dan zit je van Kerst bij Pasen - het kruis!

*de mate waarin wij gestorven zijn aan onze oude mens (het IK) is de mate waarin we **nu** stralen en helemaal **straks** als Hij terugkomt.*

Om te kunnen stralen kwam na Pasen Pinksteren, doopt Hij met Geest en vuur! Verbeeld in de gelijkenis van de vijf wijze en vijf dwaze maagden door de olie. Het is de Heilige Geest die het kruis in en aan ons leven wil en ook alleen maar kan uitwerken. Is de kruik vol?

Je kunt je nu gaan afvragen: is deze boodschap niet een anti-climax op Kerst? Sombor en triest?

Nee, ze is de vertolking van de consequentie van het kerstgebeuren voor ieder die de met kerst geboren Jezus Christus zegt te hebben aangenomen in zijn leven!

Zoals Zijn geboorte eindigde in sterven om op te staan, zo betekent onze wedergeboorte een doorlopend sterven aan jezelf om deel te hebben aan Zijn opstanding straks.

Branden als kaarsen in de nacht - steeds kleiner worden aan jezelf, opdat Hij groter wordt door je heen!

.....de rechtvaardigen zullen stralen als de glans van het uitpansel, en die velen tot gerechtigheid hebben gebracht als de sterren voor eeuwig en altoos.....

.....toebereid voor het erfdeel van de heiligen in het licht.....

Daarom:

Is Het Licht aan?

amen.